

Giới thiệu

PHÁP LUÂN ĐẠI PHÁP

còn gọi là Pháp Luân Công, là một môn tập luyện có lợi ích cho sức khỏe và tinh thần. Được khai sáng bởi ông Lý Hồng Chí, môn tập này gồm năm bài công pháp nhẹ nhàng, trong đó có một bài tĩnh công, cùng với việc các học viên nỗ lực thuận theo nguyên lý Chân-Thiện-Nhẫn của vũ trụ ngay trong cuộc sống hàng ngày. Pháp Luân Công không chỉ đem lại lợi ích về sức khỏe và đời sống cho người tập, mà những người khác cũng được hưởng lợi.

Xuất phát từ Trung Quốc năm 1992, đến nay Pháp Luân Công đã có mặt trên khắp thế giới với học viên từ đủ mọi quốc gia, sắc tộc, cũng như các thành phần xã hội. Đối mặt với cuộc đàn áp tà ác của Đảng cộng sản Trung Quốc, học viên Pháp Luân Công càng thể hiện sức mạnh tinh thần hơn nữa qua việc phản bức hại bằng con đường nêu cao đạo lý Chân-Thiện-Nhẫn.

Minh Huệ Net là nguồn thông tin nguyên bản nhất về thực hành Pháp Luân Công và cuộc đàn áp Pháp Luân Công ở Trung Quốc, cũng như cung cấp thông tin kịp thời về tin tức các hoạt động và sự kiện liên quan đến Pháp Luân Công ở Trung Quốc cũng như ở hơn 100 quốc gia trên thế giới nơi Pháp Luân Công đang được tập luyện. Minh Huệ Net đăng tải bài chia sẻ về trải nghiệm và nhận thức của chính các học viên, vốn là những người đóng góp phần lớn bài cho trang web.

Madison, Wisconsin:

Triển lãm Nghệ thuật Chân – Thiện – Nhẫn khiến người xem cảm động rơi nước mắt

Bài viết của một học viên ở Wisconsin

[MINH HUỆ] “Ôi, các bức tranh khiến tôi rơi nước mắt. Buổi triển lãm thật tuyệt vời. Cảm ơn bạn rất nhiều!” “Thật ngoạn mục. Tôi không thể nói nên lời. Cảm ơn các bạn!” Đây là một số nhận xét trong cuốn lưu bút dành cho khách mời do các khán giả của Triển lãm Nghệ thuật Chân – Thiện – Nhẫn tổ chức tại tòa nhà Capitol của bang Wisconsin đề tặng.

Có rất nhiều câu chuyện cảm động trong suốt triển lãm. Ông Stuart, một phóng viên địa phương nổi tiếng đã đến bang Capitol hai lần và nói chuyện với các học viên một cách chi tiết về chủ đề của triển lãm. Sau khi nghe câu chuyện của một học viên về việc cha của anh đã bị bỏ tù ba năm vì tập luyện Pháp Luân Công như thế nào, ông đã tường thuật lại câu chuyện đó bằng cách làm một đoạn video và đăng nó lên mạng.

Một phụ nữ dẫn theo con gái kể với một học viên rằng họ đã đến triển lãm ngày hôm trước sau khi xem sơ qua. Sau khi trở về nhà, cô con gái nói với mẹ rằng cô bé nhìn thấy một thiên thần bước ra khỏi bức tranh và thiên thần bảo cô bé hãy trở lại để xem bức tranh một lần nữa. Ngày hôm sau, người mẹ và cô bé đã đến triển lãm một lần nữa và xem từng bức tranh một cách cẩn thận. Người mẹ cho biết buổi triển lãm đã làm tinh thần họ phấn chấn.

Thượng nghị sĩ bang Chris Larson là thượng nghị sĩ trẻ nhất Wisconsin. Ông được bầu làm thượng nghị sĩ khi chưa đầy 30 tuổi. Ông đã viết thư cho Tổng thống Obama và đề nghị Tổng thống lên tiếng để giúp ngăn chặn cuộc đàn áp Pháp Luân Công. Ông đến tham dự buổi triển lãm theo lời mời của một học viên và ngắm nghía từng bức tranh một cách cẩn thận.

Các bức tranh mô tả cuộc đàn áp được dựa trên những câu chuyện có thật. Rất nhiều khách tham quan triển lãm nghĩ rằng cuộc đàn áp quá tàn nhẫn. Một cô gái đến từ Tennessee đã rơi nước mắt khi nhìn thấy bức tranh mô tả cảnh Đảng Cộng sản Trung Quốc (ĐCSTQ) mô phỏng nội tạng sống và cảnh sát ĐCSTQ treo và đánh đập một học viên Pháp Luân Công nữ. Cô ấy nói: “Sao những điều độc ác như vậy lại có thể xảy ra? Làm thế nào mà cuộc đàn áp có thể xảy ra

Thượng nghị sĩ bang Chris Larson và trợ lý của ông lắng nghe một học viên giải thích về bối cảnh các tác phẩm nghệ thuật

Triển lãm Nghệ thuật Chân – Thiện – Nhẫn được tổ chức tại tòa nhà Capitol của bang Wisconsin

ngay cả với trẻ em?” trong 1Australiachỉ vào một bức tranh miêu tả cảnh một cô bé đang ôm bình di cốt.

Trong thời gian diễn ra buổi triển lãm, cũng có nhiều du khách Trung Quốc tới tham dự. Một vài du khách trẻ, những người sẽ trở về Trung Quốc vào tháng 09 đã lắng nghe một học viên giảng chân tướng và xem những bức tranh. Họ đã tuyên bố thoái ĐCSTQ và các tổ chức liên đới của nó.

Một nhóm du khách người Trung Quốc bao gồm các học sinh trung học đã đến thăm tòa nhà Capitol và xem triển lãm. Chúng cảm thấy rất phấn chấn và tò mò. Một học giả Trung Quốc đã trân trọng nhận bông hoa sen gấp bằng giấy và nói rằng anh ấy sẽ đem nó về Trung Quốc. ♦

Nhật Bản: Các học viên tham dự lễ diễu hành ở Niigata và Sendai

Bài của một học viên ở Nhật

[MINH HUỆ] Ngày 04 tháng 08 năm 2012, các học viên Pháp Luân Công Nhật Bản đã tham dự cuộc diễu hành tại Lễ hội dân gian Niigata. Ngày tiếp theo, họ cũng tham gia vào một cuộc diễu hành ở Sendai. Họ được nhiệt liệt hoan nghênh ở cả hai sự kiện này vì đã giới thiệu vẻ đẹp của Pháp Luân Công cho công chúng.

Đây là lần thứ tư các học viên Pháp Luân Công tham gia vào cuộc diễu hành tại Lễ hội dân gian Niigata. Dẫn đầu đoàn diễu hành của Pháp Luân Công là Đoàn nhạc Thiên Quốc dẫn, theo sau là một nhóm các học viên nữ trong trang phục tiên nữ và một con thuyền lớn chở các học viên trẻ đang trình diễn các bài công pháp Pháp Luân Công. Đoàn diễu hành dài rất bắt mắt và để lại ấn tượng sâu sắc cho khán giả.

Sau cuộc diễu hành ở Niigata, các học viên đã tham gia vào cuộc đại diễu hành ở Sendai, thủ phủ của quận Miyagi, phía Đông Bắc Nhật Bản. Khu vực này vẫn đang phục hồi từ sự tàn phá của trận động đất và sóng thần ngày 11 tháng 03 năm 2011. Các học viên tham gia trong cuộc đại diễu hành ở Sendai đã truyền hy vọng tới những người dân địa phương và giới thiệu cho họ về Chân – Thiện – Nhân, những nguyên lý cơ bản của Pháp Luân Công. ♦

Các học viên Pháp Luân Công tham gia đại diễu hành ở Sendai, Nhật Bản

[MINH HUỆ] Vào mùa hè, nhiều bậc phụ huynh ở Đài Loan thường gửi con đến các trại hè để chúng có một kỳ nghỉ hè có ý nghĩa. Tuy nhiên, một số phụ huynh đã chọn cách gửi con em mình đến lớp học Pháp Luân Công ở địa phương để chúng có thể thu được nhiều lợi ích trong mùa hè này.

Một trong những người tổ chức lớp học hè là cô Lâm Hương Sầm, một giáo viên trung học. Cô có một cậu con trai và một cô con gái. Cô hy vọng rằng việc học Pháp và tập công sẽ giúp các con của cô có tâm tính tốt hơn. Đó là lý do cô quyết định tổ chức lớp học.

Kỳ nghỉ hè đầy ý nghĩa tại lớp học Pháp

Bài viết của phóng viên Minh Huệ
Hoàng Vũ Sanh từ Đào Viên, Đài Loan

nổi tới nhà cô bé để học Pháp Luân Công. Mùa hè này, cô bé đã mời các bạn tới tham gia lớp học mùa hè cùng mình.

Cảm thấy khỏe mạnh cả về thể chất lẫn tinh thần sau lớp học mùa hè

Bà Hoàng Mẫu Đan đang ở độ tuổi 50. Bà mới tập Pháp Luân Công được một năm, nhưng môn tập đã mang đến cho bà một cuộc sống mới. Trước khi tập Pháp Luân Công, bà yếu đến nỗi không thể giặt quần áo và tự đi bộ. Một ngày nọ, khi bà nhìn thấy những

người tập luyện Pháp Luân Công tại công viên, bà đã tham gia cùng họ. Con đường tu luyện của bà bắt đầu từ đó.

Đây là lần đầu tiên bà tham dự lớp học Pháp chín ngày này. Sau khi xem đĩa DVD bài giảng Pháp của Sư Phụ, bà cảm thấy rất tốt. Mặc dù mới chỉ bắt đầu tu luyện Đại Pháp, bà đã biết sự thật về cuộc đàn áp tàn bạo của ĐCSTQ. Giờ đây, bà thường gọi điện về Trung Quốc đại lục để giảng rõ sự thật cho mọi người. ♦

Học sinh trong lớp học Pháp đang xem các video bài giảng của Sư Phụ Lý Hồng Chí

Tiểu đệ tử Chi Hàm ngồi thiền

Bé gái mười tuổi của cô Lâm đã rất cảm động khi chứng kiến nỗ lực của những đứa trẻ khác tại lớp học này. Khi cô bé nhìn thấy các bạn khác, bao gồm cả em trai của cháu có thể ngồi kiết già, cháu cũng cố tập ngồi kiết già ở nhà. Cô Lâm rất vui mừng

khi nhìn thấy điều đó. Cô Lâm chia sẻ rằng nhờ học Pháp, các con của cô đã hình thành thói quen suy xét lại bản thân mình trong cuộc sống hàng ngày.

Vì cô bé cư xử rất ngoan và lễ phép, người hàng xóm của cô bé đã tò mò đến

đến nhà cô bé để học Pháp Luân Công. Mùa hè này, cô bé đã mời các bạn tới tham gia lớp học mùa hè cùng mình.

Các học viên Sydney kỷ niệm 16 năm ông Lý Hồng Chí lần đầu giảng Pháp ở Australia

Bài viết của Hoa Thanh, phóng viên báo Minh Huệ ở Sydney, Australia

[MINH HUỆ] Ông Lý Hồng Chí, người sáng lập Pháp Luân Công, lần đầu tiên giảng Pháp ở Sydney, Australia vào năm 1996. Để kỷ niệm 16 năm sự kiện trọng đại này, các học viên Pháp Luân Công ở Sydney đã tổ chức cùng nhau học bài kinh văn “Giảng Pháp ở Sydney” (năm 1996), và triu mến hồi tưởng về ba bài giảng Pháp ở Australia của Sư phụ Lý.

Cô Ngô, một cựu phóng viên, đã may mắn có mặt tại buổi họp báo được tổ chức trong chuyến tới thăm Australia lần thứ ba của Ông Lý. Cô kể lại việc mình bắt đầu tập Pháp Luân Công như thế nào.

Cô nói: “Khi Sư phụ đến đây lần thứ ba, truyền thông thế giới đã bị sốc bởi cuộc thỉnh nguyện không được tổ chức, nhưng lại rất trật tự và ôn hòa của các học viên Pháp Luân Công [thỉnh nguyện ngày 25 tháng 04 ở Bắc Kinh yêu cầu thả tự do cho các học viên bị cảnh sát vô cơ bắt giữ và đánh đập ở Thiên Tân ngày hôm trước]. Nhiều hãng truyền thông Trung Quốc và phương Tây rất háo hức được phỏng vấn

Sư phụ. Tôi là một trong những phóng viên háo hức đặt câu hỏi. Tôi đã biên soạn một danh sách các câu hỏi. Câu hỏi đầu tiên [trong danh sách] của tôi là: ‘Tại sao Phật gia dùng hoa sen làm biểu tượng’. Những phóng viên chúng tôi đã được yêu cầu nghe bài giảng của Sư phụ và kinh nghiệm tu luyện của các học viên Pháp Luân Công trước cuộc họp báo. Sư phụ đã trả lời câu hỏi của tôi trong bài giảng. Tôi thậm chí còn chưa hỏi Ngài! Tôi cảm thấy thật sững sốt. Tôi đã rất ấn tượng và ngạc nhiên trước câu trả lời của Ngài. Tôi ngồi nghe bài giảng của Sư phụ. Tôi cảm thấy như được bao bọc bởi một năng lượng mạnh mẽ. Tôi chú ý từng từ Sư phụ nói. Tôi quyết định bắt đầu tập Pháp Luân Công ngay sau đó!”

Cô Ngô cho biết ban đầu cô đọc Chuyển Pháp Luân, ấn bản chính của Pháp Luân Công, với truy cầu về sức khỏe. Cô cảm thấy khó hiểu về việc nó được viết bằng ngôn ngữ rất đơn giản, trái ngược với các văn tự cổ Trung Quốc phức tạp trong các

kinh sách Phật giáo cổ đại. Tuy vậy, cuối cùng cô cũng nhận ra rằng Sư Phụ đã chọn ngôn ngữ đơn giản để có thêm nhiều người có thể học Pháp Luân Công.

Một học viên Pháp Luân Công khác tại lễ kỷ niệm lần thứ 16 chia sẻ rằng cô ấy vừa thấy 05 bông hoa Ưu Đàm nở tại nhà mình. Hoa Ưu Đàm là một từ tiếng Phạn với nghĩa “hoa mang điềm lành từ thiên thượng”. Theo kinh điển Phật giáo, cứ 3.000 năm, hoa mới nở một lần. Quyển 8 Kinh “Huệ Lâm Âm Nghĩa” ghi rõ: “Ưu Đàm Bà La hoa là loài hoa linh thiêng mang điềm lành, đây là Thiên hoa. Nếu một đấng Như Lai hoặc Đức Chuyển Luân Thánh Vương xuất hiện nơi thế giới con người, loài hoa này sẽ xuất hiện khắp nơi nhờ đại đức và đại ân của Ngài.” Hoa Ưu Đàm lần đầu tiên được phát hiện tại Hàn Quốc vào năm 1997. Kể từ đó, nó cũng đã được tìm thấy ở Trung Quốc, Hồng Kông, Đài Loan, California, New York, Texas và nhiều nơi khác trên thế giới. ◇

Sau 34 năm nằm liệt giường, tôi đã hồi phục nhờ tập Pháp Luân Công

Bài viết của Phùng Thời, một học viên từ Tê Tê Cáp Nhĩ

[MINH HUỆ] Tôi năm nay 70 tuổi và từng là một người bất hạnh. Khi trưởng thành, tôi đã phải nằm liệt giường suốt 34 năm. Suốt nửa đời người, tôi luôn bị nhiều tai ương, bệnh tật đeo bám, và nợ nần chồng chất. Tôi đã cố tự tử nhiều lần nhưng không thành. Nhờ Pháp Luân Đại Pháp mà tôi còn sống đến giờ.

34 năm nằm liệt giường

Khoảng 70 năm trước, tôi được sinh ra trong một cái sân phủ đầy băng tuyết vào đêm Giao thừa Tết Nguyên đán, và bị một bầy chó hoang bao quanh. Người thân và bạn bè đã mượn một con chó săn để đánh đuổi lũ chó hoang đó đi. Con chó săn đó đã chết, nhưng tôi thì sống sót. Tuy nhiên, lưng của tôi đã bị đóng băng và dính vào mặt sân băng, vì thế khi mọi người bế tôi lên, một lớp da của tôi đã bị tuột lại. Tôi đã phải mất ba tháng để lên da mới và hoàn toàn bình phục.

Tôi được chuẩn đoán mắc bệnh tim bẩm sinh, gây ra suy van, ngược van tim và nhịp tim chậm, vì vậy tim tôi chỉ đập có 38 tới 40 nhịp mỗi phút. Năm tôi 23 tuổi, tôi bị viêm não, căn bệnh dẫn tới những cơn động kinh của tôi sau này. Năm 26 tuổi, tôi bị một chiếc xe đầu kéo chở xi măng đâm vào tôi khi tôi đang đạp xe. Khi được đưa đến bệnh viện, các bác sĩ phát hiện tôi có một khối u ở ba đốt sống thắt lưng, bị trật khớp cổ, và bị gãy xương sống. Tôi được chuyển tới các bệnh viện lớn nhất ở Bắc Kinh, Thiên Tân, Hà Bắc, Giang Tô và Thượng Hải, nhưng tất cả đều không cứu được tôi. Tôi bị liệt, rối loạn cương dương và không thể tự chăm sóc bản thân... Tôi bị tổn thương cả về thể chất và tinh thần. Tôi muốn chết bởi vì cảm thấy quá khổ sở, và nợ rất nhiều tiền thuốc men. Tôi đã cố tự tử ba lần, nhưng đều không thành công. Để làm cha mẹ vui, tôi đã không cố tự tử nữa.

Tôi bị viêm và dính ruột thừa năm 1994, và gần chết trên bàn mổ. Tôi cũng bị thiếu máu và sống được nhờ được truyền máu.

Tôi đã bị nhiễm vi rút viêm gan A, B, C do truyền máu. Cuối cùng, cả cha và mẹ tôi đều lần lượt qua đời chỉ trong vòng một tuần. Tôi khóc, khóc tới mức mắt gần như mù lòa. Tôi chỉ có thể thuê một người giúp việc bán thời gian để lo cho mình hàng ngày, và nhờ cậy hàng xóm nấu cháo đậu cho mình để sống tiếp.

Trong khoảng thời gian đó, tôi đã tập 12 loại khí công, và tôi cũng mời các khí công sư đến nhà để chữa bệnh cho mình, nhưng không có môn khí công hay thầy khí công nào có thể giúp được gì. Mơ ước dùng khí công để trị bệnh của tôi đã tan vỡ.

Nhờ tu luyện Đại Pháp, cuộc đời tôi đã sang một trang mới

Cuối năm 1997, tôi luôn nghe thấy một tiếng nhạc rất hay khi nằm trên giường. Cố gắng ngồi dậy, bò lên giường để nhìn ra ngoài cửa sổ. Một buổi chiều, khi một người luyện công đi qua cửa sổ nhà tôi, tôi đã ngồi dậy và gọi với theo mà không suy nghĩ: “Chị gái, các chị đang làm gì dưới đó vậy?” Bà ấy trả lời: “Chúng tôi tập Pháp Luân Công.” Tôi hỏi bà ấy: “Chị có tuyển học viên mới không?” Bà ấy đáp: “Mọi người đều có thể học.”

Khi người hàng xóm mang cháo đậu sang cho mình, tôi hỏi: “Có thể mượn cho tôi một cuốn sách Pháp Luân Công không?” Sau đó, người hàng xóm đã mượn một cuốn “Pháp Luân Công” cho tôi. Lúc đó tôi đã gần mù, nhưng vẫn có thể đọc các nguyên lý của pháp môn và các Pháp lý. Tôi chép lại chúng và vẽ lại các động tác. Tôi bắt chước các động tác khi nằm trên giường, và ghi nhớ các khẩu quyết. Tôi “luyện” như thế cả đêm. Vào ngày hôm sau, tôi cảm thấy có gì đó quay tròn ở bụng dưới của mình. Nó quay mạnh tới mức người tôi run lên và sau đó tôi bị nôn mửa và tiêu chảy. Thứ tôi nôn ra trông giống như một cục máu đông lớn và phân của tôi đầy mủ và máu.

Thời đó, mỗi ngày, tôi phải uống 22 viên thuốc. Sau khi tập Pháp Luân Công, tôi không còn thấy đau và cũng quên cả uống thuốc. Từ đó, tôi đã không phải dùng thuốc nữa. Hai tháng sau, tôi đã có thể tự chăm sóc bản thân và đi đến nhà các học viên để học Pháp. Nhờ Pháp Luân Đại Pháp, tôi đã trở thành một người đàn ông khỏe mạnh và hạnh phúc. ◇

Nghị sĩ Hoa Kỳ Ed Royce viết thư cho Bộ Ngoại giao về các cuộc tấn công vào các học viên Pháp Luân Công tại San Francisco

[MINH HUỆ] Vụ bê bối trong đó những người Trung Quốc tấn công các học viên Pháp Luân Công ở khu phố Tàu San Francisco đã làm dấy lên mối quan ngại rộng rãi. Có lí do để tin rằng các cuộc tấn công như vậy được phát động bởi các quan chức Lãnh sự quán Trung Quốc. Ngày 18 tháng 07, năm 2012, Nghị sĩ Hoa Kỳ Ed Royce, thành viên lâu năm của Ủy ban Ngoại giao, gửi một bức thư cho ông Kurt Campbell, Trợ lý Văn phòng Đông Á và Thái Bình Dương, Bộ Ngoại

giao Hoa Kỳ, đề cập cụ thể đến vụ tấn công.

Trong thư gửi ông Kurt Campbell - Trợ lý Bộ Ngoại giao, Nghị sĩ Ed Royce viết: “Hơn một thập kỷ qua, Đảng Cộng sản Trung Quốc đã không nương tay tàn bạo đàn áp các học viên Pháp Luân Công ôn hòa. Việc đánh đập và giết người tàn tệ diễn ra phổ biến. Tôi lo sợ rằng kiểu đàn áp này đang lan từ Trung Quốc tới bờ biển của chúng ta.”

“Ngày 10 tháng 06, năm 2012, một số học viên Pháp Luân Công đã bị tấn công trong cuộc biểu tình tại San Francisco, CA, phản đối cuộc đàn áp các tín đồ của họ ở Trung Quốc. Một đoạn video về sự kiện này cho thấy một cá nhân đã đâm vào mặt một người đàn ông cao tuổi. Được biết, kẻ tấn công cũng chửi giễu nhóm, nói rằng, “Nếu tôi đang ở Trung Quốc đại lục, tôi sẽ bẻ gãy chân ông”. Sáu ngày sau đó, ngày 16 tháng 06, một cuộc tấn công tương tự lên các học viên Pháp Luân Công lại xảy ra tại khu phố Tàu của San Francisco.”

“Đặc biệt đáng lo ngại là những cáo buộc cho rằng Chính phủ Trung Quốc có liên quan đến các vụ việc. Theo một báo cáo, các quan chức lãnh sự quán Trung Quốc đã trả tiền cho các cá nhân để sách nhiễu các học viên Pháp Luân Công và phá rối các cuộc biểu tình của họ. Nếu đó là sự thật, điều này rõ ràng là vô cùng đáng lo ngại. Vậy Bộ Ngoại giao đã điều tra những khiếu nại đối với Lãnh sự quán Trung Quốc ở San Francisco chưa? Nếu vậy, đã có bất kỳ hành động xử lý nào đối với các thành viên của Lãnh sự quán Trung Quốc ở San Francisco chưa?” ◇

Báo “Turku Daily” của Phần Lan đưa tin về Pháp Luân Công

Bài của một học viên Pháp Luân Công Phần Lan

[MINH HUỆ] Ngày 22 tháng 07 năm 2012, tờ báo lưu hành lớn nhất ở Turku, “Turku Daily”, đã đưa tin về sự kiện phản bức hại ngày 20 tháng 07 của các học viên Pháp Luân Công Phần Lan, trong đó giới thiệu về Pháp Luân Công và chi tiết cuộc bức hại ở Trung Quốc.

Bài báo có tiêu đề “Những người không thỏa hiệp” viết rằng trên những con đường ở trung tâm thành phố Turku, một nhóm các học viên Pháp Luân Công mặc áo thun vàng đang bận rộn treo biểu ngữ, dựng bảng trưng bày, và thậm chí cơn mưa ngày hôm nay cũng đã không ngăn được họ giảng rõ sự thật. Bài báo viết Pháp Luân Công còn được gọi là Pháp Luân Đại Pháp, được giới thiệu ra công chúng tại Trung Quốc vào năm 1992, và nó là một môn tu luyện truyền thống của Trung Quốc, trong đó tu luyện cả bản thể và tâm tính. Nó nghiêm cấm sát sinh. Nhờ có tác dụng to lớn trong việc cải thiện sức khỏe thể chất và nâng cao tiêu chuẩn đạo đức, Pháp Luân Công đã được đón nhận bởi các nhà chức trách Trung Quốc ở mọi cấp trước năm 1999. Tháng 07 năm 1999, chính quyền Trung Quốc bắt đầu đàn áp Pháp Luân Công. Mười ba năm đã trôi qua, và hơn 3.500 người đã bị bức hại đến chết.

Bài báo cũng đề cập đến học viên Lữ Thích Bình, người đã bị bức hại tàn bạo trong một trại lao động Trung Quốc. Cô có năm người bạn khác bị bức hại đến chết chỉ vì tập Pháp Luân Công.

Cô Lữ Thích Bình kể lại: “Tôi đã từng có một cuộc sống tốt đẹp ở Trung Quốc, tôi tập Pháp Luân Công vì bị đau dạ dày. Một hôm, vào tháng 07 năm 1999, ông chủ của

Bài báo trên Turku Daily

Người dân Turku ký tên thỉnh nguyện để ủng hộ những nỗ lực phản bức hại của Pháp Luân Công

tôi đột nhiên khóa tôi vào một văn phòng trống, đưa cho tôi giấy bút, và yêu cầu tôi vu khống Pháp Luân Công.”

Cô Lữ đã không làm theo yêu cầu của ông chủ cô. Ngược lại, cô đã đệ đơn xin thôi việc để tuyên bố rằng thà cô mất việc còn hơn là từ bỏ Pháp Luân Công. Ông chủ đã xé lá đơn thôi việc của cô, và yêu cầu cô chỉ được tập luyện ở nhà và phải giữ bí mật về việc đó.

Cô Lữ Thích Bình tiếp tục nói với mọi người sự thật về Pháp Luân Công. Cô đã bị bắt một vài lần, và cuối cùng bị đưa đến

một trại lao động cưỡng bức.

“Ban đầu, họ dụ dỗ tôi từ bỏ Pháp Luân Công với những lời lẽ tốt đẹp. Nhưng một tuần trôi qua, âm mưu của họ vẫn thất bại. Vì vậy, họ nhốt tôi vào một nơi bị khóa kín và tra tấn tôi“. Ở đó, cô ấy đã bị đánh đập, bị chịu lạnh, và bị bức thực. Ba tháng sau, cô ấy được thả ra.

Trong trại lao động cưỡng bức, cô Lữ Thích Bình và các học viên Pháp Luân Công khác đã phải chịu nhiều tra tấn tàn bạo như bị sốc điện, bị treo lên bằng còng tay, bị buộc phải xem tuyên truyền nói xấu Pháp Luân Công của chính phủ và bị tẩy não.

Khi phóng viên hỏi cô về tác động của cuộc bức hại này đối với đức tin của cô, cô Lữ Thích Bình cho biết: “Lần đầu tiên khi tôi tập Pháp Luân Công, không có ai ép buộc tôi. Tôi tự chọn việc luyện hay không luyện, đó là tự do cá nhân của tôi. Nhưng ĐCSTQ đã cố gắng dùng dùi cui điện và tra tấn tàn nhẫn để khiến tôi từ bỏ đức tin của mình. Vì vậy, có thể thấy rõ ai là thiện và ai là ác, phải không? Nếu cuộc bức hại này có bất kỳ tác động nào đến tôi, thì đó chính là việc làm cho tôi nhận thức rõ ràng về sự tàn ác của ĐCSTQ, và làm cho tôi càng tin tưởng vững chắc vào Pháp Luân Công“.

Bài báo kết luận với nhận xét rằng ngay cả tại Phần Lan, các học viên Pháp Luân Công vẫn bị bức hại bởi ĐCSTQ dưới những hình thức khác. Một người Phần Lan địa phương đã bị đe dọa (bởi ĐCSTQ) không được tham gia vào các hoạt động thỉnh nguyện của Pháp Luân Công vì nhân quyền ở Trung Quốc. ◇